

Folketingsmænd andrager de skadelidte om, at Staten træder hjælpende til i disse for Landbruget saa byrdefulde Tider.

7 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

3. Andragende fra fhv. Organist ved Skanderborg Slotskirke *L. Thane* om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 1. December 1932 af *Hans Rasmussen*).

Efter 35 Aars Tjeneste afskedigedes Andrageren efter eget Ønske fra ovennævnte Organiststilling den 1. April 1931, hvorimod hans Ansøgning om en aarlig Understøttelse, beregnet efter 5te Honorarklasse (1 600 Kr.), som Embedet indordnedes under i 1919, blev afslaaet af Menighedsraadet med 7 Stemmer mod 5. Kirkeministeriet opfordrede, i Henhold til en Klage fra ham, Menighedsraadet til at indstille ham til en passende aarlig Understøttelse, men Menighedsraadet fastholdt sin Beslutning.

Han angiver at være den eneste honorarlønnede Organist, der med en ordentlig Tjenestetid ikke faar Understøttelse, og henviser endvidere til Støtte for sit Andragende til § 22 i Lov Nr. 144 af 28. April 1931 om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg.

Understøttelsen mener han passende kunde sættes til $\frac{2}{3}$ af det ovennævnte Honorar af 1 600 Kr.

2 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

4. Andragende fra Bolsmand *A. Poulsen* af Tolstrup om Erstatning for Tab, han har lidt ved smitsom Kalvekastning. (Indbragt den 1. December 1932 af *Rasmussen [Gylling]*).

Andragerens Besætning har siden Eftersommeren 1926 i 5 Aar lidt af smitsom Kalvekastning og lider endnu af dens Følger. Det veterinære Sundhedsraad udtaler i Erklæringer af henholdsvis 18. August 1930 og 22. Februar 1932, at Smitten bestemt maa antages at være indført i Besætningen gennem en af Poulsen hos Godsejer Froberg af Østergaard pr. Durup den 16. Juli 1926 indkøbt Kvie.

Andrageren har ved Domstolene søgt Erstatning hos Godsejer Froberg for sit Tab i sin Besætning ved Smittens Indførelse, men Froberg blev frifundet ved saa vel Vestre Landsret som Højesteret (Højesteretsdom af 21. Januar 1930).

I Anledning af et Andragende til Højesteret fra Poulsen af 27. November 1930 om Sagens Genoptagelse indeholder en Udskrift af Retsbogen fra Højesteret den 15. April 1932 følgende:

„Denne (Froberg) blev frifunden ved Højesteretsdommen med den Motivering, at det efter de foreliggende Oplysninger fandtes betænkeligt at gaa ud fra, at Kvien i Handelsojeblikket var angrebet af Sygdommen og havde smittet Andragerens Besætning. Efter hvad der nu er oplyst ved tvende Andragendet bilagte Erklæringer fra det veterinære Sundhedsraad og en ligeledes bilagt Erklæring fra Professor Oluf Bang, maa Højesteret anse det som godtgjort, at Kvien i Handelsojeblikket var angrebet af Sygdommen. Da det imidlertid efter de i Sagen i øvrigt foreliggende Oplysninger ikke kan anses som sandsynligt, at en Genoptagelse vil medføre et væsentligt forskelligt Resultat i Sagen, er de i Rpl. § 423 foreskrevne Betingelser for Genoptagelse ikke til Stede. Retten har derfor efter skriftlig Votering besluttet at svare, at Andragendet ikke kan tages til Følge.“

Paa et fornyet Andragende fra Poulsen til Højesteret af 12. Juli 1931 om Sagens Genoptagelse gav Retten ligeledes Afslag, denne Gang uden nogen Begrundelse.

Da det saaledes ikke er lykkedes Andrageren trods alle sine Anstrengelser at faa sin Ret ved Domstolene, og han nu som 59-aarig Mand staar som ruineret paa